

SFS 1999:1048

Utkom från trycket
den 13 december 1999

Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370);

utfärdad den 2 december 1999.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att punkt 20 d av anvisningarna till 23 § och punkt 4 av anvisningarna till 42 § kommunalskattelagen (1928:370) skall ha följande lydelse.

Anvisningar

till 23 §

20 d.² Avdrag, för kostnader som avses i punkt 20 b första stycket och som föranleds av ändring i pensionsavtal eller av nytt pensionsavtal vid förtida avgång från anställning eller av att pensionsutfästelserna är otillräckligt tryggade, får, i annat fall än som avses i punkt 20 f tredje stycket, medges med ett belopp som svarar mot kostnaden för avtalad pension, dock i fråga om

1. ålderspension, som skall betalas för tid före 65 års ålder, högst med ett belopp som svarar mot kostnaden för ålderspension under den avtalade tiden med

- 80 procent av lönen till den del denna inte överstiger 7,5 basbelopp,
- 70 procent av lönen till den del denna överstiger 7,5 men inte 20 basbelopp, och
- 40 procent av lönen till den del denna överstiger 20 men inte 30 basbelopp,

2. ålderspension, som skall betalas från tidigast 65 års ålder, högst med ett belopp som svarar mot kostnaden för livsvarig ålderspension från den avtalade pensionstidpunkten med

- 20 procent av lönen till den del denna inte överstiger 7,5 basbelopp,
- 70 procent av lönen till den del denna överstiger 7,5 men inte 20 basbelopp, och
- 40 procent av lönen till den del denna överstiger 20 men inte 30 basbelopp.

Ger pensionsavtalet rätt till ålderspension enligt första stycket 2 utöver 20 procent av den lön som inte överstiger 7,5 basbelopp, får avdrag göras högst med ett belopp som svarar mot kostnaden för att uppnå avtalad pensionsnivå, om den överskjutande pensionen är avsedd att ersätta tilläggspension enligt

¹ Prop. 1998/99:142 och 1999/2000:6, bet. 1999/2000:FiU8 och 1999/2000:SkU7, rskr. 1999/2000:66.

² Senaste lydelse 1998:1666.

lagen (1962:381) om allmän försäkring eller enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension.

I fråga om försäkring, som avses i 2 kap. 3 b § första stycket 3 försäkringsrörelselagen (1982:713) och andra avgiftsbaserade utfästelser, får avdrag enligt första stycket avseende ålderspension göras högst med ett belopp som svarar mot kostnaden för att genom annan pensionsförsäkring än sådan som avses i nämnda lag uppnå i första stycket 1 och 2 angivna förmånsnivåer.

Avdragsrätt enligt första stycket 1 och 2 förutsätter full intjänandetid. Med full intjänandetid avses full intjänandetid enligt pensionsavtalet, dock lägst 30 år, förutsatt att avtalet för full pension kräver fortsatt intjänande under anställningen fram till den avtalade pensionstidpunkten. Om pensionsavtalet anger annan intjänandetid för full pension eller om pensionsavtalet saknar bestämmelse om intjänandetid, avses med full intjänandetid en tid av sammanlagt lägst 30 år fram till den avtalade pensionstidpunkten. Vid beräkning av intjänandetiden skall såväl arbetstagarens sammanlagda anställningstid hos arbetsgivaren som anställningstid hos annan arbetsgivare medräknas. Om pensionsrätten inte är fullt intjänad minskas avdragsrätten i den utsträckning som motsvarar bristen i intjänande.

När avdraget för kostnad för avtalad ålderspension beräknas, skall värdet av sådan ålderspension för arbetstagaren räknas av som har tryggats av arbetsgivare under beskattningsåret eller tidigare i de trygghandformer som anges i punkt 20 b första stycket. Värdet av ålderspension för tid före 65 års ålder skall räknas av från avdrag enligt första stycket 1. Värdet av ålderspension från tidigast 65 års ålder skall räknas av från avdrag enligt första stycket 2.

Kostnad för premie för sådan pensionsförsäkring som avses i punkt 1 andra stycket sista meningen av anvisningarna till 31 § dras av enligt första stycket, dock högst med belopp som motsvarar de i 1 och 2 angivna förmånsnivåerna beräknade med hänsyn till den anställdes senaste lön. Med lön och basbelopp avses i denna anvisningspunkt detsamma som i punkt 20 c andra stycket.

till 42 §

4.³ Om den skattskyldige utger ersättning för en förmån skall förmånsvärdet, beräknat enligt punkterna 2 och 3, sättas ned med ersättningens belopp.

Värdet av bilförmån och förmån av fri kost, beräknat enligt punkt 2 första–femte styckena eller punkt 3, får jämkas uppåt eller nedåt, om det finns synnerliga skäl. Som synnerliga skäl för jämkning nedåt av värdet av bilförmån anses

1. att bilen används som arbetsredskap,

2. att bilen används i taxinäring och har körts minst 60 000 kilometer i tjänsten under kalenderåret och dispositionen för privat körning i mer än ringa utsträckning varit begränsad eller

3. att andra sådana omständigheter föreligger.

Jämkning nedåt av bilförmånsvärdet får också ske när bilen ingår i en större grupp av bilar som deltar i ett test eller liknande för utprovning av ny eller förbättrande miljö- eller säkerhetsteknik eller dylikt och bilen i det utförandet inte finns att köpa på den allmänna marknaden inom Europeiska unionens medlemsländer eller EES-länderna.

³ Senaste lydelse 1996:1208.

Om bilen är utrustad med teknik för drift helt eller delvis med miljövänligare drivmedel än bensin och dieselolja eller med elektricitet och bilens nybilspris därför är högre än nybilspriset för närmast jämförbara bil utan sådan teknik, får förmånsvärdet jämkas ned till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för den jämförbara bilen.

Denna lag träder i kraft den 31 december 1999 och tillämpas första gången vid 2000 års taxering.

På regeringens vägnar

BOSSE RINGHOLM

Peter Kindlund
(Finansdepartementet)

